Η ανάπτυξη στίλβοντος ποδηλάτου στους δρόμους της προσφυγιάς…

…ή στις νεκρές ράγες του εθνικού μας παρελθόντος.

Έχει ενδιαφέρον η ποιητική στην πολιτική σκηνή της Ευρώπης όπως την είδαμε να εκφράζεται στους λόγους του Γιούνκερ ή ακόμη και της Μέρκελ για τους πρόσφυγες. Ένας πολιτικός λόγος που επενδύει στην πολιτική της επιλεκτικής υποδοχής – δώρο στη μικρή επιχειρηματικότητα η οποία καθώς καταρρέει μέσα στην κρίση της ανάπτυξης γαντζώνεται από τα πιο μακάβρια παραγωγικά σχέδια. Η ενστικτώδης αντίδραση για αντιστάθμισμα των κινδύνων που ενέχει η μελλοντική πληθυσμιακή αλλαγή της Ευρώπης, φαίνεται πως δεν είναι τίποτε άλλο από την προσπάθεια ένταξης μέρους αυτού του νέου πληθυσμού σε νέα παραγωγικά σχέδια παγκόσμιας κλίμακας, σε οικονομικές και παραγωγικές φαντασιώσεις που στην πραγματικότητα δεν περιγράφουν τίποτε άλλο παρά έναν ευρωπαϊκό Μεσαίωνα. Το κέρδος δηλαδή είναι πάλι το επιχείρημα για την υποδοχή ενός μικρού κομματιού του προσφυγικού πληθυσμού, μέρους ενός ανανεούμενου συνόλου που χαράζει τον δρόμο προς τη δύση.

Την πρωτιά όμως της ποιητικής πήρε ξανά ο Αλέξης Τσίπρας δίνοντας μαθήματα ευρωπαϊκού πολιτισμού στην Ευρώπη για το προσφυγικό ζήτημα, ξεχνώντας τον φράχτη του Έβρου για τεχνικούς λόγους, παρόλο που οδηγεί τους πρόσφυγες στον πάτο του Αιγαίου.

Δεν ξέρουμε πόσο θα αντέξουν οι φράχτες των συνόρων τη μετακίνηση πληθυσμών προς τη δύση ή πόσο θα αντέξει το εναπομείναν νόημα των εθνών-κρατών δηλαδή από πού ως πού φτάνουν τα σύνορα μιας χώρας. Ξέρουμε όμως σίγουρα πως η Ευρώπη των επόμενων δεκαετιών δεν θα είναι ίδια επειδή σημαντικοί παράγοντες όπως η υποχώρηση του νοηματικού

περιεχομένου της ανάπτυξης και του καταναλωτισμού, η εμφάνιση μιας τεράστιας αγοράς στις νέες καπιταλιστικές χώρες και γενικά της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και παραγωγής θα την οδηγήσουν στην απώλεια αυτού που ονομάζουμε ευρωπαϊκό πολιτικό πολιτισμό ή όπως αλλιώς θα λέγαμε στην καταστροφή των παλαιών εκβιομηχανισμένων χωρών. Σε αυτές τις απώλειες του παλαιού θεσμισμένου κόσμου το τέλος της εθνικής πολιτικής κατέχει σπουδαία θέση. Ο κόσμος φαίνεται να το γνωρίζει καλά αυτό. Ακούσαμε τους αγρότες να απευθύνονται σε πρόσφατη διαδήλωσή τους όχι τόσο προς την ελληνική κυβέρνηση όσο προς τους δανειστές αλλά ακούσαμε το ίδιο και από τους διαδηλωτές της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Πώς ακούγεται ο αριστερός πατριωτισμός ανάμεσα σε όλα αυτά;

Κοσμογονία!

Μπροστά στα νέα οικονομικά και παραγωγικά σύνορα που χαράσσονται οι άνθρωποι μπορούμε να ζήσουμε πέρα από αυτά κι αυτό ίσως είναι η μόνη εναλλακτική περίπτωση.

Ας το σκεφτούμε…

Καλώς ήρθαμε ή καλώς επιστρέψαμε!!!

Είναι φανερό ότι ο θυμός και οι αγανακτισμένες κραυγές των καταπιεσμένων ανθρώπων της υφηλίου δεν αρκούν. Είμαστε πεπεισμένοι/ες ότι ο διάλογος στο δρόμο για την κοινωνική χειραφέτηση θα πρέπει να συνοδεύεται από δημιουργία, φαντασία και δράση. Ο εχθρός μπορεί να φαίνεται πανίσχυρος όμως τίποτα δεν του δίνει ισχύ περισσότερο από τη συσσωρευμένη υποταγή των ανθρώπων που δεν τολμούν. Των ανθρώπων που δε φαντάζονται τους εαυτούς τους ελεύθερους από τα πνευματικά και υλικά δεσμά των

δικτατόρων του χρήματος.

Το Περιοδικό Βαβυλωνία, είναι ανοιχτό στο διάλογο με κάθε κομμάτι της κοινωνίας που αντιστέκεται, σκέφτεται, αμφισβητεί, δημιουργεί. Στο ποτάμι της ύπαρξης, επιλέγουμε να πηγαίνουμε ακόμα και αντίθετα στο ρεύμα, όταν αυτό παρασύρει τον άνθρωπο στη δίνη της αιώνιας υποταγής και της ατέρμονης εκμετάλλευσης.

Ταυτόχρονα, διαπιστώνουμε ότι ο κόσμος όλος βρίσκεται σε μια διαρκή ροή, σε μια διαρκή κίνηση. Οι άνθρωποι εγκαταλείπουν τους τόπους τους αναζητώντας καινούργιους, πιο ασφαλείς, πιο ανθρώπινους, πιο… κι έρχονται στη Δύση… όπου η ανθρωπιά ναι μεν υπάρχει αλλά φαίνεται να βρίσκεται σε κινούμενη άμμο, να εγκλωβίζεται σε υψωμένα τείχη, τα οποία πρέπει να γκρεμιστούν, για να βγει ξανά στο φως και να ορθοποδήσει. Στην εποχή των ανακατατάξεων, κοινωνικών, πολιτικών, γεωπολιτικών, αυτές οι εικόνες των μεταναστών/τριών που κουβαλάνε σε μια αγκαλιά, χωρίς υπερβολή και συναισθηματισμούς όλη τους τη ζωή, κάτι φαίνεται να αλλάζει σημαντικά και για τις δικές μας ζωές…

Και είναι και εκείνες οι ζωές που χάνονται… στη θάλασσα, στα βουνά, στις πλατείες διεκδικώντας περισσότερη ελευθερία, διεκδικώντας τις ζωές τους από την εξουσία, η οποία ασκεί πολιτική με αυτές, νομίζοντας ότι της ανήκουν, αφαιρώντας τες όταν οι φωνές ακούγονται πολύ. Κι όμως οι άνθρωποι δεν φοβούνται και βγαίνουν έξω φωνάζοντας ακόμα πιο δυνατά…

Και είναι και οι φωνές αυτές που φτάνουν μέχρι εδώ και εκείνες οι ζωές που πέρασαν τη θάλασσα, τα βουνά και τις πλατείες και έφτασαν εδώ… και βρήκαν την έμπρακτη αλληλεγγύη ανθρώπων που γνωρίζουν ότι οι πατρίδες χάνονται και κατασκευάζονται, οι άνθρωποι όμως έχουν σημασία… και ναι, ένα νεκρό κτήριο γεμίζει ζωές και κάνει την αλληλεγγύη πράξη…

Και΄μεις; Εμείς μαζί με αυτούς και αυτές, ευρισκόμενοι/ες σε μια διαρκή ρευστότητα και κίνηση αλλάζουμε, πορευόμαστε σε νέους δρόμους, δοκιμάζουμε τις δυνάμεις μας σε κάτι διαφορετικό επιθυμώντας και αναζητώντας τη φρεσκάδα, τη

ζωντάνια, την αμεσότητα, την ελευθερία…

Η νέα εποχή που ξεκινά, επιδιώκουμε να αγκαλιάσει κάθε σκέψη απαγκιστρωμένη από τα στενά δεσμά της ιδεολογίας προκειμένου τα «γυμνά» σώματά μας να απελευθερωθούν από την οικονομική τυραννία που τα έχει μετατρέψει σε εργαλεία πνευματικής και χειρωνακτικής εργασίας, σε νούμερα και εμπορεύματα που μπορούν να νοηθούν μόνο ως μέρη του εξουσιαστικού πλέγματος της αγοράς. Ο δρόμος είναι μακρύς, δύσκολος και πολλές φορές μονότονος… Όμως κάθε ρωγμή ελευθερίας δημιουργεί προοπτικές και ανοίγει ορίζοντες που δε διανοούμαστε καν.

Καλώς ήρθαμε ή καλώς επιστρέψαμε!!!

Καζαμίας Βαβυλωνίας 2012

Γενάρης: Πεθαίνει από καρκίνο ο Κιμ Γιονγκ Ουν, γιος του δικτάτορα της Βόρειας Κορέας Κιμ Γιονγκ Ιλ. Το ΚΚΕ στέλνει συλλυπητήρια επιστολή στο Κόμμα Εργατών Κορέας, διατρανώνοντας πως ο θάνατος αυτός δεν θα ανακόψει την πορεία του βορειοκορεατικού λαού προς τον κομμουνισμό. Ο Τσάβες δηλώνει πως επιβεβαιώνεται η ρήση του ότι οι ΗΠΑ στέλνουν τον καρκίνο στους αντίπαλους ηγέτες κρατών.

Φλεβάρης: Διαλύεται η Σοσιαλιστική Διεθνής λόγω αδυναμίας επίτευξης σκοπού. Για την πάταξη της ανεργίας ο ΓΑΠ διορίζεται πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας και εκδίδει αυτοβιογραφία με τίτλο «Ένας αντιεξουσιαστής δίχως Εξουσία».

Μάρτης: Το ΠΑΣΟΚ διεξάγει εκλογές για ανάδειξη προέδρου από τη βάση. Ψηφίζουν 5 γιαούρτια, δέκα ντομάτες και μία μορταδέλα. Βγαίνει παμψηφεί ο Πάγκαλος, αφού τα τρώει όλα.

Απρίλης: Προκηρύσσονται εκλογές για την 1η Απριλίου. Κανείς δεν

πατάει, γιατί όλοι νομίζουν ότι είναι φάρσα. Ο αντιεξουσιαστικός χώρος κατακλύζει τις πόλεις με αντιεκλογικές καμπάνιες. Οι εκλογές μεταφέρονται για τον Μάη.

Μάης: Γίνονται εκλογές με το ΠΑΣΟΚ να έχει στο προεκλογικό του πρόγραμμα το μότο: «Ένας εργαζόμενος ανά Πολυκατοικία» και τη ΝΔ να υπόσχεται έναν εργαζόμενο αλλά χωρίς οικογένεια (λόγω χαμηλών μισθών και 14ωρης καθημερινής εργασίας). Νικάει η ΝΔ με 12% των ψήφων από κυρίως 100.000 ομογενείς από τις ΗΠΑ – Γερμανία, που πιστεύουν ότι ο χαραμοφάης ο Έλληνας πρέπει επιτέλους να εκπολιτιστεί.

Ιούνης: Ένα αμεσοδημοκρατικό κύμα φοιτητικών συνελεύσεων διαλύει τις κομματικές παρατάξεις στα Πανεπιστήμια και αναλαμβάνει την αυτοδιαχείριση της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης. Τα κομματόσκυλα τρώνε παντού καρπαζιές και δεν πιστεύουν στα μάτια τους. Κυριαρχεί το σύνθημα «είμαστε οι ούνοι του Ν. Κατσιαούνη».

Ιούλης: Οι μάζες του λαού συρρέουν στο Σύνταγμα και ανακηρύσσουν την Κομμούνα της Αθήνας. Τελικά όμως όλοι ξενερώνουν από τους πύρινους λόγους μεταξύ αντιμαχόμενων κομματόσκυλων για το μέσα ή έξω από την ΕΕ ως κομβικό στόχο της επανάστασης και το διαλύουν.

Αύγουστος: Εν απουσία βουλής, ψηφίζεται κατάσταση έκτακτης ανάγκης και αναστέλλονται τα δικαιώματα και οι ελευθερίες του λαού. Ομάδες ΔΙΑΣ περιπολούν με γαϊδουράκια στην Πανεπιστημίου – Σταδίου, παρενοχλώντας άπορους αγρότες που βόσκουν αγελάδες και πρόβατα στο Πεδίο του Άρεως.

Σεπτέμβρης: Το ΚΚΕ κάνει έφοδο με τα ΚΝΑΤ στη Βουλή και εγκαθιδρύει τη δικτατορία του προλεταριάτου. Βάζουν κάμερες μέχρι και στον πάτο μας. Απαγορεύεται ο παρά φύση έρωτας, γιατί είναι ανωμαλία, και στην τηλεόραση παίζει μόνο τηλεμάρκετινγκ του 902.

Οκτώβρης: Μετά από τη χείρα φιλίας της Κανέλλη, ο Καρατζαφέρης προσχωρεί στην επανάσταση. Ο Μιχαλολιάκος διορίζεται αρχηγός

της Ελ.Ας. Η όξυνση της πάλης των τάξεων στο στάδιο του σοσιαλισμού καθιερώνεται ως επίσημο δόγμα.

Νοέμβρης: Σιχαμένος από τον καπιταλισμό του κράτους και των αγορών, ο λαός στρέφεται προς τον ελευθεριακό κοινοτισμό και την άμεση δημοκρατία. Ιδρύονται κομμούνες σε πόλεις και χωριά, που αυτοδιευθύνουν την παραγωγή και παίρνουν τις πολιτικές αποφάσεις. Η συνομοσπονδία των κομμούνων συνεδριάζει με ελεύθερα ανακλητούς εκπροσώπους στο κτήριο της βουλής.

Δεκέμβρης: Με κεντρικό μότο «Direct Democracy Now» οι Ευρωπαίοι βγαίνουν στις πλατείες όλων των πόλεων για την κοινωνική επανάσταση……

Περιοδικό Βαβυλωνία #Τεύχος 4